

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

8.3.1996

Με αφορμή τη σημερινή εορτή για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης είχε στη 1.00 το μεσημέρι, στο Μέγαρο Μαξίμου, φιλική συνάντηση - συζήτηση με εκπροσώπους γυναικείων οργανώσεων, με τις υπεύθυνες των Τμημάτων Γυναικών των κομμάτων, με γυναίκες - μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου και του Ευρωκοινοβουλίου, καθώς και με γυναίκες δημοσιογράφους.

* Στη διάρκεια της συνάντησης, ο κ. Πρωθυπουργός δήλωσε τα εξής:

"Θέλω να σας καλωσορίσω όλες και να σας ευχαριστήσω για την εδώ παρουσία σας.

Με τη μικρή αυτή συνάντηση ήθελα να δώσω ένα μήνυμα. Ένα μήνυμα το οποίο είναι επαναλαμβανόμενο. Κάθε χρόνο, πρέπει να δίνεται σ' αυτή την Ημέρα που είναι ημέρα επετείου αγώνων, αλλά όμως είναι ένα μήνυμα αναγκαίο και πάντα επίκαιρο.

Πάντα επίκαιρο γιατί παρά τις ικανότητες και το δυναμισμό που επέδειξαν και επιδεικνύουν οι γυναίκες στη χώρα μας στους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες και γενικότερα στον αγώνα της ζωής, το έλλειμμα ισότητας συνεχίζει να υπάρχει και συνεχίζει να υπάρχει σε μεγάλο βαθμό.

Στην πράξη, εξακολουθούν να υπάρχουν οι περιορισμοί που παρεμποδίζουν την πλήρη και ισόρροπη συμμετοχή των γυναικών σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής. Οι περιορισμοί αυτοί απορρέουν από την κατεστημένη νοοτροπία, που διαποτίζει την κοινωνία. Απορρέουν όμως και από τον τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας. Απορρέουν και από το πρότυπο εργασίας. Το πρότυπο εργασίας που έχει στο επίκεντρό του τον άνδρα, ο οποίος φορτώνει αλλού την φροντίδα για ορισμένες υποχρεώσεις.

Η πλήρης ανατροπή αυτής της πραγματικότητας, της καταπιεστικής ακόμα πραγματικότητας δεν είναι θέμα αποφάσεων της μιας μέρας. Είναι θέμα χρόνου, θέμα μιας μακρόχρονης διαδικασίας που απαιτεί συνεχείς τομές, φαντασία, έργα και πόρους. Απαιτεί πρωτοβουλίες σε τομείς όπως η Παιδεία, η εργασία, η κοινωνική πολιτική, αλλά και σε άλλους τομείς, όπως είναι η πολιτική.

Η αλλαγή θα έλθει με τις κοινωνικές εξελίξεις. Και ήδη έρχεται μία αλλαγή, γιατί μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι τα πρότυπα της οικογένειας αλλάζουν. Και αυτό φέρνει και τη μεγαλύτερη αυτονομία της γυναίκας. Αλλά δεν πρέπει να περιμένουμε τις μακροχρόνιες εξελίξεις. Πρέπει να δουλέψουμε για να επιταχύνουμε τα πράγματα.

Η δημιουργία ισότητας ευκαιριών σε όλους τους πολίτες, οι ειδικές θετικές δράσεις για την ανάπτυξη και στήριξη των γυναικών, πρέπει να είναι προτεραιότητα για όλους μας. Και είναι προτεραιότητα για την Κυβέρνησή μας.

Από τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν, θα αναφερθώ σε δύο:

* Το πρώτο είναι η ανεργία. Η ανεργία των γυναικών - δείχνουν οι στατιστικές - είναι διπλάσια από εκείνη των ανδρών. Και κύριες αιτίες είναι η ανυπαρξία επαγγελματικής εξειδίκευσης και κυρίως ο κοινωνικός ρόλος. Η γυναίκα είναι επιφορτισμένη με πολλαπλά καθήκοντα και η κοινωνία δεν τη στηρίζει όσο πρέπει για να αντιμετωπίσει αυτά τα καθήκοντα. Είναι γνωστό ότι π.χ. δεν υπάρχουν βρεφονηπιακοί σταθμοί. Και θυμάμαι, πριν αρκετά χρόνια, όταν συζητήσα κάποτε σε μία Κυβερνητική Επιτροπή το πρόβλημα της μερικής απασχόλησης, που είναι μία απασχόληση η οποία υποβοηθεί τη συμμετοχή των γυναικών στην εργασιακή και οικονομική ζωή, η γενική στάση ήταν αρνητική. Γιατί πράγματι, η μερική απασχόληση μπορεί να οδηγήσει σε κίνδυνο θέσεις εργασίας οι οποίες υπάρχουν, αλλά δεν γίνεται τίποτα, αν δεν θυσιάσουμε κάτι για να κερδίσουμε κάτι άλλο. Μερική απασχόληση θα ήταν και είναι ένα σημαντικό βήμα για να μπορέσουμε να δώσουμε σε πολλές γυναίκες την ευκαιρία να απασχοληθούν. Και γι' αυτό, εγώ πιστεύω ότι στο Υπουργείο Εργασίας πρέπει να γίνει μια προσπάθεια σε σχέση με την ανεργία, την επαγγελματική κατάρτιση. Και πρέπει να αναθέσουμε στην Αυτοδιοίκηση να δημιουργήσει τις υποδομές. Το κεντρικό κράτος έχει αποδειχθεί πολύ αργό σ' αυτή τη διαδικασία.

- 2 -

* Ένα δεύτερο πρόβλημα είναι η συμμετοχή στην πολιτική και στα κέντρα λήψεως των αποφάσεων. Όπως ξέρουμε όλοι, στη Βουλή δεν υπάρχουν αρκετές γυναίκες. Και θα πω με λύπη, ότι και στην Κυβέρνηση δεν υπάρχουν σε θέσεις ευθύνης και σε όλα τα επίπεδα των κυβερνητικών στελεχών δεν είναι αρκετές. Δεν είναι αρκετές, διότι είναι οι κατεστημένες νοοτροπίες, είναι οι αντιδράσεις, είναι ότι δεν υπάρχει μία "γκάμα" επιλογής, πολλές φορές, η οποία είναι αναγκαία. Και γενικά ότι είναι ένα πρόβλημα το οποίο ενοχλεί και κακώς ενοχλεί και θα έπρεπε να το αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά.

Χρειάζεται όμως - θα πω - και από την δική σας τη μεριά (πολλές φορές υπάρχει) μία παρουσία και μια θέληση συμμετοχής. Στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματός μου έχω ζηήσει δυο-τρεις φορές ορισμένα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής γυναίκες, όταν μιλάνε, λένε "συμμετέχω στην Κεντρική Επιτροπή λόγω ποσόστωσης". Το οποίο είναι λάθος. Διότι συμμετέχουν δικαιωματικά. Δεν μπορεί να λέγεται "λόγω ποσόστωσης", σαν να είναι σε δεύτερη μοίρα. Λοιπόν, η ποσόστωση είναι ένα μέσο το οποίο πρέπει να αποδεχθούμε και δεν δημιουργεί καμμία απολύτως διάκριση. Η διάκριση προϋπήρχε και τη διάκριση αυτή πάμε να την καταπολεμήσουμε. Όπως και πρέπει να υπάρχει μία πολιτική μέσα στα κόμματα για την αύξηση αυτού του ποσοστού. Μετά από ένα πρώτο "άνοιγμα", "καθήσαμε" πάλι στα καθιερωμένα και γνωστά.

Πρέπει να ξεφύγουμε απ'αυτά. Αυτό είναι το μήνυμα αυτής της ημέρας. Και ελπίζω να με βοηθήσετε και εσείς.
Σας ευχαριστώ πολύ".

- / -